

udtaler til andre Mennesker paa Tomands-
haand. Det ærede Medlem fra Frederiks-
berg, der nu synes at ville give det Udseende
af, at der fra mange Sider skulde være en
vis Uvillie til Stede, som ganske vist ikke
er kommet officielt frem, han vilde have
gavnet Sagen mere ved f. Eks. ikke paa et
vist Tidspunkt, nemlig forrige Tirsdag, midt
under ret vigtige Forhandlinger at frem-
komme med et Korrekturaftryk af „Nation-
altidende“ med et ganske misvisende
Telegram, som paa det Tidspunkt kun kunde
gøre Skade i Forhandlingerne, og som det
nævnte Blad kun tilsigtede at gøre Skade
med, dette Blad, der fra Forhandlingernes
første Dag og til deres sidste søgte at mod-
arbejde Forhandlingerne og paa Forhaand
gik ud fra, at de maatte og skulde sprænges.
Naar det ærede Medlem omdelte det Korrek-
turaftryk af et misvisende Telegram i et
Blad, der skulde udkomme om Aftenen,
tror jeg ikke, jeg tager fejl, naar jeg siger,
at det var, fordi det ærede Medlem var
Mellemmand mellem Bladet og Delega-
tionen. Det er ikke en Handling, der tyder
paa særlig Iver efter at naa et godt Resultat.

Det ærede Medlem talte saa om den
Overrumpling, som Øsalget maatte være
for den offentlige Mening. Vi forstaar ikke,
at man, og da mindst det ærede Medlem,
kan sige dette. Det ærede Medlem blev jo
underrettet allerede i Januar Maaned, og
heller ikke for Offentligheden kunde Salget
virke som en Overrumpling. Spørgsmaalet
er jo gammelt, Amerika har rejst det Gang
efter Gang, og i Fjor i November Maaned
begyndte den amerikanske Presse — det
ved enhver, der har fulgt den udenlandske
Presse — at beskæftige sig med de tre
dansk vestindiske Øer med en Iver og
Interesse som ingen Sinde før. Disse ameri-
kanske Bladudtalelser naaede til den danske
Presse. Ingen kunde da være i Tvivl om,
at Amerika atter pressede paa og lagde den
allerstørste Vægt paa Erhvervelsen af disse
Øer netop under Krigssituationen. Den
17. Juli i Sommer, da „Nationaltidende“
havde interviewet en af de Højremænd, der
vidste Besked, og denne Højremand svarede:
Der foreligger ikke udformede Salgsplaner,
da vidste i hvert Fald jeg — det har jeg
tidligere haft Lejlighed til at sige her i
Salen — fuld Besked. Saa forstod jeg
„Valkyrien“s Togt, saa forstod jeg, at
Finansministeren ikke havde brudt sig om
at fremme de vestindiske Sager. Jeg var
efterhaanden fuldkommen paa det rene
med denne Sag og maatte vente, at i Løbet
af nogle Uger eller Maaneder vilde der
foreligge Salgstraktat for Rigsdagen. Hvad

vil det saa sige med den Overrumpling?
Ministeriet har været nødt til at føre For-
handlingerne hemmeligt, lige saa vel som
enhver anden Regering vilde have været
nødt dertil; jeg elsker ikke det hemmelige
Diplomati, men jeg kan ikke tænke mig,
at noget Ministerium i den nuværende
Situation kunde have undslaaet sig for
Amerikas Krav om hemmelige Forhand-
linger. Et hvilket som helst Ministerium
vilde altsaa have været nødt til at føre
disse hemmelige Forhandlinger! Hvad be-
tyder saa den Tale om Overrumpling? Et
Resultat kan ikke foreligge, før Forhand-
lingerne er sluttede, og naar Sagen saa
forelægges for Rigsdagen, og Rigsdagen
faar den Tid til at foretage Sagens Behand-
ling, som er fornøden, hvad er det da for
en Snak med den Overrumpling? Den hører
ingen Steder hjemme.

Det ærede Medlem fra Frederiksberg
kom endvidere ind paa Spørgsmaalet; Den
uneutral Presse, og bad mig om skarpt
at drage Grænsen mellem det, han kaldte
Sympati- og Antipatitilkendegivelser, og
saa en unneutral Holdning. Jeg er mig be-
vidst at have draget denne Grænse, og jeg
har ikke bebrejdet nogen, ikke forekastet
nogen rimelige Antipati- eller Sympati-
tilkendegivelser. Selvfølgelig maa den
danske Presse have Ret til at udtale en
Dom, foretage en Undersøgelse og Bedøm-
melse af, hvad der sker under Verdens-
krigen, af Aarsagerne, af Forløbet. Saa
godt som hele den danske Presse, jeg tror
uden al Forskel paa Partistilling, har udtalt
megen Indignation over Lusitania-Affæren.
Det danske Socialdemokrati har sammen
med det norske, svenske og hollandske udtalt
sin Protest mod den belgiske Neutralitets-
krænkelse. Det Blad, jeg repræsenterer,
har udtalt sin dybe Beklagelse over den
russiske Mobilisering paa det Tidspunkt,
den fandt Sted, for det Tidspunkt betød
overmaade meget i Retning af at fremme
Krigen. Ingen vil finde det underligt, at
Miss Cavell finder Sympati i den danske
Presse, lige saavel som en Mand som Sir
Roger Casement i Irland, der blev hængt
som Forræder, kan, fra et andet Synspunkt,
betragtes som Nationalheros. Ingen kan
finde det underligt, at man udtaler sin dybe
Beklagelse af det, Krigen fører med sig i
alle Lande. En saadan Sympati- og Antipati-
tilkendegivelse i Forbindelse med en Under-
søgelse af, en Beklagelse af, en Fordøm-
melse af, hvad Krigen fører med sig i det
ene og det andet Land, baade i den ene
Magtgruppe og i den anden, vil ingen for-
mene en neutral Presse. Men der er en